

آیین نامه مربوط به حضور و غیاب کارکنان دولت

۸۱۴۵۰ - ۱۳۶۵،۱۰،۲۸

۹۸۸ - ۱۳۶۵،۱۱،۲۷

استخدام کشوری

سازمان امور اداری و استخدامی کشور

هیأت وزیران در جلسه مورخ ۱۳۶۵،۱۰،۲۸ بنا به پیشنهاد شماره ۳۴۳۵ مورخ ۱۳۶۵،۱۰،۱ سازمان امور اداری و استخدامی کشور آیین نامه مربوط به حضور غیاب کارکنان دولت را به شرح زیر تصویب نمودند:

"آیین نامه مربوط به حضور و غیاب کارکنان دولت"

ماده ۱ - کلیه کارکنان دستگاه های اجرایی مکلفند ساعات تعیین شده برای ورود به محل خدمت و خروج از آن را رعایت نموده، ساعات ورود و خروج خود را در کارت یا دفتر حضور و غیاب ثبت نمایند مگر آن که از سوی مقام ذی صلاح دستگاه مربوط برای ورود و خروج هر یک از آنان کتباً ترتیب دیگری مقرر شده باشد.

ماده ۲ - ورود به محل خدمت بعد از ساعات مقرر و بدون کسب مجوز قبلی تأخیر ورود محسوب گردیده و با مستخدمی که تأخیر ورود داشته باشد به شرح زیر رفتار می شود:

الف - تأخیر ورود تا ۲ ساعت در هر ماه قابل اغماض بوده و در مرخصی استحقاقی منظور می گردد.

ب - تأخیر ورود بیش از ۲ ساعت در ماه مستلزم کسر حقوق و فوق العاده شغل و مزایای شغل و مزایای مستمر مستخدمین رسمی و ثابت و اجرت و فوق العاده مخصوص و سایر فوق العاده های مستخدمین پیمانی یا دستمزد کارکنان خرید خدمت و قراردادی به میزان کل ساعات تأخیر خواهد بود.

ماده ۳ - خروج از محل خدمت زودتر از ساعات مقرر نیز تعجیل خروج محسوب گردیده و حسب مورد مشمول حکم قسمت های "الف" و "ب" ماده ۲ خواهد بود.

ماده ۴ - تأخیر ورود در موارد زیر موجه محسوب گردیده و مدت تأخیر در هر صورت جزو مرخصی استحقاقی منظور خواهد شد:

الف - وقوع حوادث و سوانح غیر مترقبه برای مستخدم، همسر و فرزندان تحت تکفل و نیز سایر افراد خانواده در صورتی که تحت تکفل وی باشند.

ب - احضار مستخدم توسط مراجع قضایی و انتظامی با ارایه گواهی مرجع احضارکننده.

تبصره - تشخیص موارد مذکور در این ماده با مدیر واحد ذیربط خواهد بود.

ماده ۵ - به مستخدمینی که در هر ماه بیش از ۴ بار تأخیر ورود یا تعجیل خروج غیر موجه داشته و جمع

مدت تأخیر مزبور به بیش از ۴ ساعت در ماه برسد برای بار اول و دوم کتباً اخطار خواهد شد و در صورت

تکرار پرونده مستخدم خاطی جهت رسیدگی به تخلفات اداری ارجاع خواهد گردید.

تبصره - تأخیر ورود یا تعجیل خروج بیش از ۸ ساعت در هر ماه در هر حال مشمول حکم این ماده خواهد

بود. کارگزینی دستگاههای اجرایی مسئول پیگیری اجرای این آیین نامه می باشد.

میرحسین موسوی - نخست وزیر

اصلاح ماده ۵ آیین نامه مربوط به حضور و غیاب کارکنان دولت

۱۳۶۷/۴/۱۲

اصلاح ماده ۵ آیین نامه مربوط به حضور و غیاب کارکنان دولت

۱۳۶۷،۰۴،۱۲ - ۴۰۹۰۰ ت ۲۸۱

۱۳۶۷،۰۴،۱۹ - ۴۸۲

استخدام کشوری

سازمان امور اداری و استخدامی کشور

هیأت وزیران در جلسه مورخ ۱۳۶۷،۴،۱۲ بنا به پیشنهاد شماره ۲۷۶،۳۱۰ مورخ ۱۳۶۶،۹،۲۲ وزارت راه و

ترابی و شماره ۶۲م ۲۹۸. مورخ ۱۳۶۷،۲،۲۵ سازمان امور اداری و استخدامی کشور تصویب نمودند.

ماده ۵ آیین نامه مربوط به حضور و غیاب کارکنان دولت مصوب ۱۳۶۵،۱۰،۲۸ به شرح زیر اصلاح گردد.

ماده ۵

به مستخدمی که در هر ماه بیش از ۴ بار تأخیر ورود یا تعجیل خروج غیر موجه داشته باشد و جمع مدت تأخیر مزبور به بیش از ۴ ساعت در ماه برسد در قبال مجموع تأخیر برای ماه اول و دوم کتباً اخطار داده خواهد شد و برای ماه سوم فوق العاده شغل مستخدمی خاطی به میزان ۳۰ درصد و برای ماه چهارم به میزان ۵۰ درصد و برای ماه پنجم به میزان صد درصد و به مدت یک ماه کسر خواهد شد و در صورت تکرار پرونده مستخدم جهت رسیدگی به "هیأت رسیدگی به تخلفات اداری" ارجاع خواهد گردید.

تبصره ۱

تأخیر ورود یا تعجیل خروج بیش از ۸ ساعت در هر ماه در هر حال مشمول حکم این ماده خواهد بود.

تبصره ۲

در مورد مستخدمینی که قبلاً به علل دیگری به جز موارد فوق الذکر، فوق العاده شغل آنان قطع گردیده از سومین ماهی که تأخیر ورود یا تعجیل خروج آنان به حد نصاب فوق برسد پرونده امر به هیأت رسیدگی به تخلفات اداری ارجاع خواهد شد.

کارگزینی دستگاه های اجرایی مسئول پیگیری اجرای این آیین نامه می باشند.

میرحسین موسوی - نخست وزیر

ابطال بند (ب) ماده ۲ و ماده ۵ آیین نامه حضور و غیاب کارکنان دولت موضوع تصویب نامه

شماره ۸۱۴۵۰ مورخ ۱۳۶۵/۱۱/۲۷ هیأت وزیران

ابطال بند (ب) ماده ۲ و ماده ۵ آیین نامه حضور و غیاب کارکنان دولت موضوع تصویب نامه شماره ۸۱۴۵۰ مورخ ۲۷/۱۱/۱۳۶۵ هیأت وزیران
تاریخ: ۸۴/۱۱/۲۳ شماره دادنامه: ۷۲۶ کلاسه پرونده: ۳۳۰/۸۱
مرجع رسیدگی: هیأت عمومی دیوان عدالت اداری.
شاکی: آقای اصغر توکلی.

موضوع شکایت و خواسته: ابطال بند (ب) ماده ۲ و ماده ۵ آیین نامه حضور و غیاب کارکنان دولت موضوع تصویب نامه شماره ۸۱۴۵۰ مورخ ۱۳۶۵/۱۱/۲۷ هیأت وزیران.

مقدمه: شاکی به شرح دادخواست تقدیمی اعلام داشته است، با عنایت به اصل ۱۷۳ قانون اساسی و مواد قانونی ۱- ماده ۵۸ قانون استخدام کشوری ۲- ماده ۲۰ از فصل سوم آیین نامه اجرایی قانون رسیدگی به تخلفات اداری موضوع تصویب نامه شماره ۳۰۴/ت/۲۶۲۲ مورخ ۱۳۷۳/۸/۲ هیأت وزیران ۳- مواد ۴، ۸، ۹ و ۱۲ قانون رسیدگی به تخلفات اداری مصوب ۱۳۷۲ مجلس شورای اسلامی. از آنجائی که بند (ب) از ماده ۲ و ماده ۵ آیین نامه حضور و غیاب با مواد قانونی فوق الذکر مغایرت دارد، تقاضای ابطال مواد مذکور را دارد. چرا که در سطر پنجم ماده ۱۲ یاد شده تنها اعمال بندهای الف و ب ماده ۹ مجازاتها به استانداران و رؤسای دانشگاهها و مدیران کل اختیار داده شده است. به طوری که استدلال می گردد به جز مقامات ذکر شده دیگر مسئولین واحدهای تابع که زیر مجموعه دانشگاهها در استان می باشند مخیر به اعمال بند (الف) و (ب) ماده ۹ یاد شده نمی باشند، چه رسد به مجازاتهای کسر حقوق و همچنین ابلاغ آیین نامه فوق طی بخشنامه شماره ۴۲۵۶۰ مورخ ۱۳۸۱/۷/۹ مدیریت نیروی انسانی دانشگاه که واحدهای زیر مجموعه را مکلف به اعمال آیین نامه نموده است. لذا تقاضای رسیدگی دارد. مدیرکل دفتر امور حقوقی دولت در پاسخ به شکایت مذکور طی نامه شماره ۵۲۹۹۶ مورخ ۴/۱۱/۱۳۸۴ مبادرت به ارسال نظریه شماره ۱۸۰۲/۱۹۷۳۸۴ مورخ ۱۳۸۱/۱۲/۲۶ سازمان مدیریت و برنامه ریزی کشور نموده است. در نامه مدیریت کل دفتر نظامهای استخدامی سازمان مدیریت و برنامه ریزی کشور آمده است، سازمان امور اداری و استخدامی کشور در اجرای بند (الف) ماده ۱۰۴ قانون استخدام کشوری و سایر قوانین و مقررات مربوط به منظور ایجاد نظم و هماهنگی در مدیریت و اداره امور وزارتخانه ها و سازمانهای مشمول قانون مذکور آیین نامه حضور و غیاب را تدوین نموده و به تصویب هیأت وزیران رسانده است. (تصویب نامه شماره ۸۱۴۵۰ مورخ ۱۳۶۵/۱۱/۲۷) و این آیین نامه خاص حضور و غیاب کارکنان دولت بوده و هیچگونه مغایرتی با موضوع قانون و آیین نامه اجرایی قانون رسیدگی به تخلفات اداری ندارد و از سال ۱۳۶۵ تاکنون در دستگاههای مشمول اجراء می شود. هیأت عمومی دیوان عدالت اداری در تاریخ فوق با حضور رؤسای شعب بدوی و رؤسا و مستشاران شعب تجدیدنظر تشکیل و پس از بحث و بررسی و انجام مشاوره با اکثریت آراء به شرح آتی مبادر به صدور رأی می نماید. رأی هیأت عمومی نظر به اینکه تأخیر در ورود به محل خدمت و یا تعجیل

در خروج از آن در زمره تخلفات اداری قرار گرفته و اختیار اعمال مجازات کسر حقوق و فوق العاده شغل یا عناوین مشابه حداکثر تا یک سوم از یک ماه تا یک سال به شرح مقرر در قوانین رسیدگی به تخلفات اداری از جمله ماده ۱۲ قانون رسیدگی به تخلفات اداری مصوب ۱۳۷۲ به مقامات خاص دولتی تفویض گردیده است، بنابراین آیین نامه حضور و غیاب کارکنان دولت مصوب ۱۳۶۵/۱۱/۲۷ هیأت وزیران در قسمت بند (ب) ماده ۲ مبنی بر کسر حقوق و فوق العاده شغل و عناوین مشابه به میزان کل ساعات تأخیر کارمند متخلف و همچنین مفاد ۵ تصویب نامه مزبور مشعر بر کسر فوق العاده شغل مستخدم خاطی از حیث تأخیر در ورود یا تعجیل در خروج از محل خدمت مغایرتی با قانون ندارد و خارج از حدود اختیارات قوه مجریه در وضع مقررات دولتی نمی باشد/.

رئیس هیأت عمومی دیوان عدالت اداری
علی رازینی